

τοῖς φίλοις, τὸν δὲ μὴ ἐπισταμένους τὰ δέοντα δικαίως ἀν  
 μανθάνειν παρὰ τῶν ἐπισταμένων. ἀλλὰ Σωκράτης γε, 51  
 ἔφη ὁ κατήγορος, οὐ μόνον τὸν πατέρας ἀλλὰ καὶ τὸν  
 ἄλλους συγγενεῖς ἐποίει ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι παρὰ τοῖς ἑαυτῷ  
 5 συνοῦσι, λέγων ὡς οὔτε τὸν κάμνοντας οὔτε τὸν δικαζό-  
 μένους οἱ συγγενεῖς ωφελοῦσιν, ἀλλὰ τὸν μὲν οἱ ἰατροί,  
 τὸν δὲ οἱ συνδικεῖν ἐπιστάμενοι. ἔφη δὲ καὶ περὶ τῶν 52  
 φίλων αὐτὸν λέγειν ὡς οὐδὲν ὕφελος εὔνους εἶναι, εἰ μὴ  
 καὶ ωφελεῖν δυνήσονται· μόνους δὲ φάσκειν αὐτὸν ἀξίους  
 10 εἶναι τιμῆς τὸν εἰδότας τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεῦσαι δυνα-  
 μένους· ἀναπείθοντα οὖν τὸν νέους αὐτόν, ὡς αὐτὸς εἴη  
 σοφώτατός τε καὶ ἄλλους ἱκανώτατος ποιῆσαι σοφούς, οὕτω  
 διατιθέναι τὸν ἑαυτῷ συνόντας, ὥστε μηδαμοῦ παρ' αὐτοῖς  
 τὸν ἄλλους εἶναι πρὸς ἑαυτόν. ἐγὼ δ' αὐτὸν οἶδα μὲν καὶ 53  
 15 περὶ πατέρων τε καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν [τε] καὶ περὶ  
 φίλων ταῦτα λέγοντα· καὶ πρὸς τούτοις γε δή, ὅτι τῆς  
 ψυχῆς ἔξελθούσης, ἐν ᾧ μόνῃ γίγνεται φρόνησις, τὸ σῶμα  
 τοῦ οἰκειοτάτου ἀνθρώπου τὴν ταχίστην ἔξενέγκαντες ἀφανί-  
 20 ζουσιν. ἔλεγε δ' ὅτι καὶ ζῶν ἔκαστος ἑαυτοῦ, δὲ πάντων  
 μάλιστα φιλεῖ, τοῦ σώματος ὃ τι ἀν ἀχρεῖον ἦ καὶ ἀνωφελέσ,  
 αὐτός τε ἀφαιρεῖ καὶ ἄλλῳ παρέχει. αὐτοί τέ γε αὐτῶν  
 δυνχάσ τε καὶ τρίχας καὶ τύλους ἀφαιροῦσι καὶ τοῖς ἰατροῖς  
 παρέχουσι μετὰ πόνων τε καὶ ἀλγηδόνων καὶ ἀποτέμνειν  
 καὶ ἀποκάειν, καὶ τούτων χάριν οἴονται δεῖν αὐτοῖς καὶ  
 25 μισθὸν τίνειν· καὶ τὸ σίαλον ἐκ τοῦ στόματος ἀποπτύουσιν  
 ὡς δύνανται πορρωτάτω, διότι ωφελεῖ μὲν οὐδὲν αὐτοὺς ἐνόν,  
 βλάπτει δὲ πολὺ μᾶλλον. ταῦτ' οὖν ἔλεγεν οὐ τὸν μὲν 55  
 πατέρα ζῶντα κατορύττειν διδάσκων, ἑαυτὸν δὲ κατατέμνειν,  
 ἀλλ' ἐπιδεικνύων ὅτι τὸ ἄφρον ἀτιμόν εστι παρεκάλει  
 30 ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ὡς φρονιμώτατον εἶναι καὶ ωφελιμώτατον,